

Arrest

**nr. 58 691 van 28 maart 2011
in de zaak RvV X en RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2011 en op 10 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat P. CARSAU en advocaat V. BOUROUA loco advocaat M. MEIRLAEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 augustus 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 1 september 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 16 juni 2010 en op 9 november 2010.

1.3. Op 14 januari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 14 januari 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma zigeunerin en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U bent gehuwd met A.(...) D.(...). Samen hebben jullie zeven kinderen. Na uw huwelijk ging u in Obilic wonen bij uw echtgenoot. Tijdens de oorlog in Kosovo werd u geslagen. Daarna vertrok u samen met uw echtgenoot, uw zoon E.(...) (O.V 6.399.413) en één van uw dochters naar Italië waar jullie allen een verblijfsvergunning kregen. In 2007 vertrok u met uw gezin naar Frankrijk, waar u asiel aanvroeg. Jullie werden allen teruggestuurd naar Italië. Hierop besloten u en uw gezin terug te keren naar Kosovo. Onderweg naar Kosovo verbleef u kort in Belgrado (Servië). Toen u terug was in Kosovo bleek jullie woonst vernield te zijn. Jullie kregen hierop hulp van UNMIK, die jullie eten en een tent gaven in een kamp te Plemetin. De eerste nacht in Kosovo verliep rustig. De tweede nacht werden u en uw familie aangevallen door gewapende Albanezen die u en uw familie sloegen. Jullie vluchtten naar het station. Daar aangekomen vertelden jullie over jullie problemen aan een politieagent die daar stond, vergezeld van een Albanese tolk. Ze sloegen u en uw schoondochter op het hoofd. De Albanese tolk jaagde jullie weg. Daarop besloten jullie Kosovo te verlaten. Jullie verbleven na dit incident nog een twintigtal dagen in Belgrado alvorens naar België te vertrekken. Op 12 augustus 2009 kwam u in België aan, alwaar u dezelfde dag nog asiel heeft aangevraagd. U bent in het bezit van een geboorteakte uitgereikt op 28 maart 2008, een Servisch nationaliteitsbewijs uitgereikt op 28 maart 2008, een Servisch paspoort uitgereikt op 18 januari 2002 door de Servische ambassade te Milaan en een huwelijksakte uitgereikt op 30 september 2001.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot, F.(...) A.(...), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo verklaarde u, samen met uw gezin, Kosovo in 1999 te hebben verlaten omwille van het uitbreken van het gewapende conflict. Toen jullie tien jaar later terugkeerden naar Kosovo, met de bedoeling daar een nieuw leven op te bouwen, zouden jullie de tweede nacht van jullie verblijf in een tentenkamp in Plemetin aangevallen zijn door onbekende etnische Albanezen. Toen u klacht wou indienen werd u uitgescholden door een Albanese tolk waarop u Kosovo een tweede keer verliet. De geloofwaardigheid van het door u aangehaalde incident wordt echter ondermijnd door een aantal discrepanties tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw overige familieleden, m.n uw echtgenote A.(...) D.(...), uw zoon A.(...) E.(...) en uw schoondochter I.(...) F.(...). Zo verklaarde u, dat de Albanezen, die binnenvielen in de tent, u bewusteloos sloegen. Uw echtgenote slaagde erin te vluchten en u bleef bewusteloos achter in de tent (gehoor CGVS II p. 3). Uw zoon E.(...) verklaarde echter dat, nadat de Albanezen de tent hadden verlaten, jullie allen samen – m.n. u, uw echtgenote, uw dochter, uw zoon en zijn echtgenote – zijn weggevlucht uit de tent (gehoor CGVS II E.(...) p. 5). Voorts legden jullie ook tegenstrijdige verklaringen af omtrent het aantal Albanezen die de tent binnenvielen. Zo verklaarde u eerst dat u maar drie personen heeft gezien die u aanvielen. De Albanezen waren in groep en buiten stonden er nog (gehoor CGVS I p. 9). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat er zeker vier personen u belaagd hebben. Mogelijks meer maar aangezien er geen elektriciteit was heeft u het niet goed kunnen zien (gehoor CGVS II p. 3). Uw zoon beweerde dat er drie Albanezen de tent zijn binnengekomen (gehoor CGVS II zoon E.(...) p. 5). Uw schoondochter stelde eerst dat er drie personen de tent waren binnengekomen, maar wijzigde direct haar verklaringen en verklaarde daarna meermaals dat er tien Albanezen de tent zijn binnengedrongen (gehoor CGVS II schoondochter F.(...) p. 4).

Voorts zei u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u klacht ging indienen bij een zwarte Amerikaan die vergezeld was van een Albanese tolk (gehoor CGVS I p. 10). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u klacht ging indienen bij personen van Eulex. U verklaarde dat u hun nationaliteit niet wist maar dat het mogelijks Fransmannen waren. Nadat u gevraagd werd deze personen te beschrijven verklaarde u dat het twee mannen waren, allebei

blank (gehoor CGVS II p. 4-5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid wijzigde u opnieuw uw verklaringen en verklaarde u plots dat de personen waarbij u klacht ging indienen, vier personen waren in een jeep. De twee personen vooraan in de wagen waren blank, achteraan zat een blanke en een zwarte persoon (gehoor CGVS II p. 5). Uw echtgenote daarentegen verklaarde tijdens haar eerste gehoor dat de enige agenten die jullie ontmoet hebben Albanezen waren (gehoor CGVS I echtgenote p. 6-7). Tijdens haar tweede gehoor verklaarde ze dat er aan het station drie politieagenten stonden, die een Albanese tolk ter beschikking hadden. Jullie zouden over jullie problemen hebben verteld waarop de tolk op haar hoofd en op het hoofd van uw schoondochter sloeg. Zij kon zich niet herinneren of de agenten met de auto, met de fiets of te voet waren (gehoor CGVS II echtgenote p. 3). Uw zoon E.(...) gaf nog een andere verklaring. Hij verklaarde dat er een hulpverlener op straat liep met een tolk naast zich. U zou ernaartoe zijn gestapt terwijl uw overige gezinsleden – waaronder uw echtgenote – op een afstand bleven staan (gehoor CGVS E.(...) p. 5-6). Voorts verklaarde u dat jullie, nadat de Albanese tolk u had uitgescholden, direct vertrokken zijn naar Servië. U zou nergens anders meer klacht gaan indienen zijn uit schrik (gehoor CGVS I p. 10). Ook uw schoondochter verklaarde dat jullie nergens anders klacht zijn gaan indienen. Zij verklaarde eveneens dat u hen niet meer alleen gelaten hebt na het incident met de tolk (gehoor CGVS II schoondochter F.(...) p. 7). Uw zoon E.(...) daarentegen beweerde dat u na het incident met de tolk nog bent weggegaan om ergens anders klacht te gaan indienen (gehoor CGVS II zoon E.(...), p. 6).

Gelet op bovenstaande flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw familieleden kan geen enkel geloof gehecht worden aan de problemen die u zou hebben gekend hebben tijdens uw tweedaagse verblijf in Kosovo. Dat er ernstig dient getwijfeld te worden aan de geloofwaardigheid van het door u beweerde incident blijkt tevens uit de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en ook na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo, werden reeds geruime tijd geen belangrijke grootschalige etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid.

In het licht van deze informatie is het weinig aannemelijk dat u en uw familie in de zomer van 2009 het slachtoffer zouden zijn geworden van een aanval waarbij u en uw familieleden door enkele Albanezen zwaar aangepakt werden.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor eventuele problemen met de Albanezen geen of onvoldoende beroep kon, of in geval van terugkeer zou kunnen, doen op de bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten in Kosovo. U verklaarde immers dat u slechts tegen één Albanese tolk uw verhaal heeft gedaan en toen die weigerde te vertalen zou u nergens anders klacht zijn gaan indienen omdat u schrik had. Hierboven werd echter reeds vastgesteld dat er aan het door u aangehaalde incident en bijgevolg ook aan deze aangifte geen geloof kan gehecht worden omwille van de tegenstrijdige verklaringen tussen u en uw familieleden hieromtrent. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk

van Gijlan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Volledigheidshalve kan in verband met Kosovo nog worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal wel aantoonde dat heel wat Roma zich, net als in Servië, ook in Kosovo in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Echter, deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol).

Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Het beleid van de Kosovaarse overheid is, gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft ook Kosovo een antidiscriminatiewet die discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Bijkomend merk ik nog op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Gelet op al het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan respectievelijk alle Kosovaarse en Servische inwoners in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Uit uw voorgelegd Servische nationaliteitsattest dd. 28 maart 2008 blijkt bovendien dat u eveneens de Servische nationaliteit bezit. Uw vrees dient bijgevolg ook ten aanzien van Servië beoordeeld worden. U verklaarde in Servië twintig dagen onder een brug te hebben gewoond. Servische jongeren zouden een tweetal keer benzineflessen naar jullie gegooid hebben. Voorts zou u Servië verlaten hebben omdat jullie daar geen plaats hadden om te wonen en de Serviërs jullie niet wilden in Servië (gehoor CGVS II p. 6-7). Wat betreft uw problemen met de Servische jongeren dient vooreerst te worden opgemerkt dat zowel uw zoon E.(...) als uw schoondochter F.(...) (gehoor CGVS II zoon E.(...) p. 8-9; gehoor CGVS II schoondochter F.(...) p.9) beiden verklaarden omwille van de moeilijke levensomstandigheden Servië te hebben verlaten en daarnaast nooit enig probleem te hebben gekend in Servië, waardoor er ernstig getwijfeld dient te worden aan de geloofwaardigheid van deze door u

aangehaalde problemen. Bovendien hebt u niet aannemelijk gemaakt dat, indien u daadwerkelijk zou zijn lastiggevallen door Servische jongeren, u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een herhaling of een escalatie ervan in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zo verklaarde u zelf dat de politie ter plaatse kwam en de jongeren daar wegjaagde (gehoor CGVS II p. 6-7). Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia".

Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten voorleggen. Wat betreft uw verklaring dat u in Servië geen woning had en de Serviërs de Roma niet willen in Servië (gehoor CGVS II, p. 6-7.), dient vastgesteld te worden dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's

en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. Problemen blijven er vooral voor Roma zonder identiteitsdocumenten. U bevindt zich evenwel niet in dit geval. U beschikt immers over een Servisch nationaliteitsattest, uw echtgenote beschikt over een geldig Servisch paspoort en volgens uw verklaringen was u eveneens in het bezit van een geldig Servisch paspoort (gehoor CGVS II, p. 2 ; gehoor CGVS II echtgenote, p. 2).

De algemene situatie voor de Roma in Servië geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Wat betreft het feit dat u astma heeft en u diabeticus bent – hetgeen u staaft met medische attesten – dient te worden opgemerkt dat gezondheidsproblemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten tot de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw Servisch nationaliteitsbewijs, uw geboorteakte, uw vervallen Joegoslavische paspoort en uw Servische identiteitskaart tonen uw identiteit en nationaliteit aan waar in deze beslissing niet wordt aan getwijfeld. Wat betreft de door u neergelegde aanvraag mbt het eigendomsrecht van een eigendom in Obilic dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage in uw administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat deze aanvraag op 30 april 2005 werd ingewilligd en op 7 mei 2008 werd bevestigd.

Hier dient nog aan te worden toegevoegd dat ik ook inzake de asielaanvragen van uw echtgenote A.(...) D.(...) uw zoon A.(...) E.(...) (O.V. 6.399.413) en uw schoondochter I.(...) F.(...) (O.V. 6.407.607) heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen tenslotte geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Servisch nationaliteitsbewijs, uw geboorteakte, uw paspoort en uw huwelijksakte bevestigen enkel uw identiteit, afkomst en burgerlijke staat, maar die staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen inzake voornoemde Djemilja AJRIZI, werd beroep aangetekend bij verzoekschrift van 9 februari 2011, ingediend door advocaat P. CARSAU en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer RvV 66 381. Bij verzoekschrift van 10 februari 2011, ingediend door advocaat M. MEIRLAEN en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummer RvV 66 576, werd eveneens beroep ingediend tegen voormelde beslissing. Beide verzoekschriften hebben dezelfde bestreden beslissing tot voorwerp. Derhalve worden de beroepen gekend onder de dossiernummers RvV 66 381 en RvV 66 576 samengevoegd.

2.2. Waar verzoekster in haar verzoekschrift van 9 februari 2011 vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de bestreden beslissing te vernietigen, en zij tevens in haar verzoekschrift van 10 februari 2011 verzoekt om "in meest ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op een degelijk onderzoek van de ernst van de concrete situatie van verzoekster in Kosovo en Servië en na te gaan of de huidige situatie in Kosovo en Servië (in het geval van

verzoekster) *aanleiding geeft tot het verlenen van subsidiaire bescherming*", wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen volgt. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag en aanvraag tot subsidiaire bescherming beroept op dezelfde motieven die aan de grondslag liggen van de asielaanvraag van haar echtgenoot F. A..

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 58 690 van 28 maart 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van F. A. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. *De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn eerste verzoekschrift van 9 februari 2011 uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Verzoeker betwist niet dat er mogelijks hiaten in zijn verhaal kunnen worden teruggevonden, doch hij wijt dit aan zijn geringe intellectuele bagage, zijn vrees en verwarring. Verder voert hij aan dat het, niettegenstaande het gegeven dat de situatie van de Roma fel verbeterd is en wettelijke waarborgen zijn geïmplementeerd in de structuren, niet uitgesloten is dat een Roma-zigeuner daadwerkelijk een vrees voor vervolging en/of een risico op het lijden van ernstige schade kan koesteren. Hij is dan ook van oordeel dat hij op grond van zijn persoonlijke feitelijke situatie alsmede deze van zijn echtgenote en familieleden, als vluchteling dient te worden erkend. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.*

Er worden geen nieuwe documenten aan het eerste verzoekschrift gevoegd.

3.2. *In een eerste en enig middel – zoals uiteengezet in het tweede verzoekschrift – , afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en een manifeste beoordelingsfout, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing geen enkele individuele beoordeling maakt van de situatie waarin hij zich bevindt doch enkel een globaal beeld wordt geschetst van hoe de situatie van de Roma zigeuners in Kosovo en Servië er volgens het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit ziet, waarbij wordt uitgegaan van algemene veronderstellingen en eigen gevoltrekkingen over de huidige situatie in Kosovo en Servië, gebaseerd op informatie die vaak van een aantal jaar geleden dateert. Volgens verzoeker vertoont de bestreden beslissing daarenboven een interne tegenstrijdigheid waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enerzijds erkent dat er in Kosovo in het verleden diverse incidenten geweest zijn tussen de verschillende etnische groeperingen, maar anderzijds in dezelfde beslissing stelt dat niet aangetoond wordt dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat in hoofde van verzoeker. Voorts laakt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkel argument naar voor brengt waaruit ontegensprekelijk blijkt dat zijn verhaal niet geloofwaardig zou zijn en hij aldus niet in gevaar zou verkeren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo of Servië, doch zich beperkt tot het poneren van een aantal eigen veronderstellingen. Verzoeker meent dat dit niet volstaat en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bewijzen dient voor te leggen waaruit op objectieve wijze kan worden vastgesteld dat de door hem voorgelegde documenten en feiten zijn verhaal niet genoegzaam zouden bewijzen.*

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, voert verzoeker aan dat zijn huidige situatie in Kosovo of Servië dermate ernstig is dat deze aanleiding geeft tot het verlenen van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit werd volgens verzoeker echter door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nooit onderzocht. Verzoeker verwijst te dezen naar de lijst van incidenten die hij heeft meegedeeld tijdens het interview alsook naar de recente berichtgevingen over de situatie in Kosovo en Servië, en voornamelijk naar de eigen overwegingen die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing zelf gemaakt heeft met betrekking tot de aanwezigheid van diverse conflicten.

Er worden geen nieuwe documenten aan het tweede verzoekschrift gevoegd.

3.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de geloofwaardigheid van de problemen die hij zou hebben gekend tijdens zijn tweedaagse verblijf in Kosovo wordt ondermijnd door een aantal flagrante tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn familieleden, zoals uitvoerig wordt toegelicht, en het ook -in het licht van de informatie gevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, de veiligheidssituatie er over het algemeen als stabiel en kalm wordt omschreven, in diverse regio's van Kosovo reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer werden gemeld en zich al lang geen veiligheidsincidenten voordeden waarbij de RAE gemeenschap betrokken was en de drie groepen zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid beschikken- weinig aannemelijk is dat hij en zijn familie in de zomer van 2009 het slachtoffer zouden zijn geworden van een aanval waarbij hij en zijn familieleden door enkele Albanezen zwaar aangepakt werden, (ii) hij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor eventuele problemen met de Albanezen geen of onvoldoende beroep kon, of in geval van terugkeer zou kunnen doen, op de bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten in Kosovo, zoals omstandig wordt uiteengezet, en het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen bovendien niet betekent dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dan de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn (iii) uit informatie blijkt dat heel wat Roma zich, net zoals in Servië, ook in Kosovo in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine, (iv) het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging, zoals wordt toegelicht, (v) ook UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo van 9 november 2009, benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld, (vi) gelet op het voorgaande, kan worden gesteld dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse inwoners in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en ten aanzien van de RAE redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, (vii) evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde problemen tijdens zijn verblijf in Servië, namelijk dat Servische jongeren een tweetal keer benzineflessen naar hen zouden hebben gegooid, aangezien zowel zijn zoon als zijn schoondochter verklaarden omwille van de moeilijke levensomstandigheden Servië te hebben verlaten en daarnaast nooit enig probleem te hebben gekend in Servië, (viii) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat, indien hij daadwerkelijk zou zijn lastiggevallen door Servische jongeren, hij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een herhaling of een escalatie ervan in geval van terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, temeer hij zelf verklaarde dat de politie ter plaatse kwam en de jongeren daar wegjaagde en bovendien uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijken, maar dat de Servische politie beter functioneert en meer de internationale maatstaven benadert, (ix) Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede, doch deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma, (x) uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging, zoals wordt toegelicht, en er vooral problemen blijven voor Roma zonder identiteitsdocumenten doch verzoeker zich niet in dit geval bevindt vermits hij beschikt over een Servisch nationaliteitsbewijs en hij volgens zijn verklaringen eveneens in het bezit was van een geldig

Servisch paspoort, (xi) zijn gezondheidsproblemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming, en (xii) de door hem neergelegde documenten niets wijzen aan bovenstaande vaststellingen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel zoals uiteengezet in het tweede verzoekschrift kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 14 januari 2011 (CG nr. 0915438), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.4. Zo verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing niet verder gaat dan het schetsen van een algemeen beeld zonder de door hem aangehaalde asielmotieven ook maar enigszins individueel te onderzoeken, benadrukt de Raad dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers asielaanvraag wel degelijk individueel werd benaderd en op basis van de door verzoeker en zijn familieleden – die zich voor hun asielaanvraag baseren op dezelfde elementen zoals deze door verzoeker werden uiteengezet – aangebrachte elementen werd onderzocht. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen concludeert immers in casu dat de opeenvolgende verklaringen van verzoeker en zijn familieleden behept zijn met zodanig veel tegenstrijdigheden en incongruenties dat geen geloof kan worden gehecht aan de feiten zoals deze door hen naar voren werden gebracht. Deze vastgestelde tegenstrijdigheden en incongruenties, die niet worden betwist door verzoeker, betreffen essentiële elementen van het vluchtrelaas en zijn dermate fundamenteel dat deze niet kunnen verklaard worden door een ‘gebrekkige intellectuele bagage’, noch door een gevoel van vrees en/of verwarring.

De vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt andermaal bevestigd door de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd. Hieruit blijkt immers dat de algemene veiligheidssituatie van Roma in zowel Kosovo als Servië wel degelijk objectief verbeterd is, alsook dat er voldoende beschermingsmogelijkheden aanwezig zijn en dat zowel de Kosovaarse als de Servische autoriteiten actief stappen ondernemen om de socio-economische positie van Roma in zowel Kosovo als Servië te verbeteren en hun integratie te bevorderen. Verzoeker beperkt zich in voorliggend verzoekschrift tot het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zonder evenwel concrete elementen bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de uitgebreide informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn. Hij slaagt er dan ook niet in om de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de algemene (veiligheids)situatie voor Roma in zowel Kosovo als Servië en aangaande de beschermingsmogelijkheden ten aanzien van Roma in zowel Kosovo als Servië te ontkrachten. Ook de argumentatie als zou de bestreden beslissing interne tegenstrijdigheden vertonen, kan niet worden bijgetreden. De algemene rapporten waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing beschrijven weliswaar een toestand in een bepaald land, in casu Kosovo en Servië, doch het is aan de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zijn specifieke toestand afwijkt van deze algemene situatie, tenzij hij natuurlijk aantoon dat

de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt om zich een beeld te vormen van de algemene toestand onjuist is, wat verzoeker in casu nalaat te doen. Gelet op de veelheid van bronnen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd, concludeert de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden besluit dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet en ook de algemene situatie voor de Roma in Servië op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie en de situatie er evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De uitgebreide motivering van de bestreden beslissing dienaangaande vindt steun in het administratief dossier en wordt niet op overtuigende wijze weerlegd in de verzoekschriften zodat deze onverminderd overeind blijft en beschouwd wordt als zijnde hier hernomen. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat de bestreden beslissing op dit punt wel degelijk aantoont dat de huidige situatie van verzoeker in Kosovo of Servië werd onderzocht.

3.5. In de mate verzoeker meent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bewijzen dient voor te leggen waaruit ontegensprekelijk blijkt dat zijn verhaal niet geloofwaardig zou zijn en hij aldus niet in gevaar zou verkeren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo of Servië, benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel rust bij de asielzoeker zelf en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de door verzoeker aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het is immers de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten niet betwist zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de ingediende stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Rom machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers asielaanvraag op individuele wijze heeft beoordeeld en dat hij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.8. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen."

3.3. Zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing vormen ook de door verzoekster voorgelegde documenten, met name haar Servisch nationaliteitsbewijs, geboorteakte, paspoort en huwelijksakte, niet het minste bewijs van de voorgehouden problemen zodat deze documenten niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

3.4. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 66 381 / IV en RvV 66 576 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS